

Judikatūras krājums

**Lieta T-234/15
(spriedums publicēts izvilkumu veidā)**

***Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis*
pret
Eiropas Komisiju**

Septītā pamatprogramma pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) – Dotācijas nolīgumi projektiem *PlayMancer*, *Mobiserv* un *PowerUp* – LESD 299. pants – Lēmums, kas ir izpildes rīkojums – Prasība atcelt tiesību aktu – Apstrīdams tiesību akts – Pieņemamība – Samērīgums – Rūpības pienākums – Pienākums norādīt pamatojumu

Kopsavilkums – Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 4. jūlija spriedums

1. *Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība, kas vērsta pret lēmumu, ar ko tikai apstiprina kādu iepriekšējo lēmumu — Nepieņemamība — Apstiprinoša lēmuma jēdziens*

(LESD 263. un 272. pants)

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība, kas faktiski attiecas uz līgumiska rakstura strīdu — Savienības tiesas kompetences neesamība — Nepieņemamība*

(LESD 263. un 272. pants)

3. *Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība par lēmumu, kas ir uzskatāms par izpildes lēmumu — Lēmums, kuru var apstrīdēt, pamatojoties uz LESD 263. pantu — Pieņemamība*

(LESD 263., 288. un 299. pants)

1. Akts, ar kuru ir tikai apstiprināts sākotnējais lēmums, nemaina ieinteresētās personas stāvokli, un tādējādi attiecībā uz to nevar tikt celta prasība par tiesību akta atcelšanu. Prasība, kas ir celta par tiesību aktu, ar kuru ir vienīgi apstiprināts cits lēmums, kas ir kļuvis galīgs, ir nepieņemama. Akts ir uzskatāms par tādu, ar kuru ir vienīgi apstiprināts agrāks lēmums, ja tajā nav ietverti nekādi jauni apstākļi salīdzinājumā ar agrāku lēmumu un ja pirms tā pieņemšanas nav pārskatīts šī lēmuma adresāta stāvoklis.

Runājot par prasību, kuru Savienības finansēta projekta labuma guvējs ir cēlis attiecībā uz tādu Komisijas lēmumu par nepamatoti samaksātu summu atgūšanu, kas ir izpildes rīkojums LESD 299. panta izpratnē, nevar tikt pamatoti apgalvots, ka prasība ir nepieņemama tā iemesla dēļ, ka minētais lēmums ir apstiprinošs lēmums attiecībā uz Komisijas iepriekšējiem atteikumiem piešķirt prasītājam maksājumu atvieglojumus, izpildot ar šo iestādi noslēgtu līgumu. Proti, atšķirībā no lēmuma, kas ir izpildes rīkojums, šādi atteikumi nenozīmē, ka tiek īstenotas Komisijai kā administratīvai iestādei piešķirtās publiskās varas prerogātas un nerada obligātas juridiskas sekas, kas neietilpst līgumattiecībās, kuras saista šo iestādi ar prasītāju. Ir jāpiebilst, ka nevar būt runas par to, ka tiek apiets

termiņš, kurā ir ceļama prasība atcelt tiesību aktu, jo uz attiecīgajiem atteikumiem attiecas līgumiskās attiecības starp Komisiju un prasītāju un uz līgumisko tiesību un saistību apstrīdēšanu Savienības tiesā, pamatojoties uz LESD 272. pantu, neattiecas tas pats termiņš prasības celšanai.

(skat. 84., 94. un 95. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 86. un 87. punktu)

3. Gadījumā, ja ir līgums starp prasītāju un kādu no Savienības iestādēm, Savienības tiesās, pamatojoties uz LESD 263. pantu, var tikt celta prasība tikai tad, ja apstrīdētais akts ir paredzēts obligātu juridisku seku radīšanai, kas neietilpst līgumattiecībās, kuras saista puses, un kas nozīmē publiskās varas, kāda ir piešķirta līgumslēdzējai pusei – iestādei administratīvas iestādes statusā, prerogatīvu īstenošanu.

Lēmums, kas ir izpildes rīkojums LESD 299. panta izpratnē, ir uzskatāms par apstrīdamu aktu LESD 263. panta izpratnē, jo šis lēmums, ja vien LESD nav norādīts pretējais, ir to lēmumu skaitā, uz kuriem attiecas LESD 288. pants. Šāda lēmuma, kas ir izpildraksts, pamatotība var tikt apstrīdēta tikai tiesā, kura izskata prasību uz LESD 263. panta pamata. Tā tas it īpaši ir tad, kad izpildes lēmums ir ticis pieņemts parāda atgūšanai, kas radies saistībā ar iestādes noslēgtu līgumu. Proti, kaut arī šāda veida līgumā skaidri būtu ļauts pieņemt šādus lēmumus, to juridisko būtību tāpat noteiktu nevis līgums vai valsts tiesības, kas tam ir piemērojamas, bet gan LESD 299. pants.

(skat. 88., 90. un 91. punktu)